

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Fortunato ep[iscop]o. Cap[itulum]. Ixiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sanctis in mēse octobris occurrētibz. Fo. celiij

obruentes. **C** Post annos 80. lxx. cum locus sepulture eius cunctis esset ignotus: mulier que dam erat ceca in ciuitate cesarea: sine ceruia: nomine abortiua. Eui per visum angelus raphaēl cum papa damaſo apparuit: et quis vter eorum esset nominauit: ac eidem imposuit: vt si lumen oculorū reciperet: ad ciuitatem arminensem veniret: et ciuibz nuntiaret: vt corp⁹ sancti gauderent in tali loco diu oculatū requirerent: et honorabilis tumularent. Signū quoq; ei dederunt: quia mox inuento corpore: ipsa lūmē recuperaret: sicq; illi eam vera dixisse comprobarent. Cum autem mulier san de tali visione confidens: sed de ductore cogitās iter sola arripisset: leuem arundinem in manu sua percipit: et ex altera parte ductorem preuium intellexit: summitate arundinis perentē. Quo duce ad ciuitatem arminum peruenit: et visa ciuibz patefecit: qui vnanimē ad locū ostensum accesserunt: et terram effodientes: odorem mirificum senserunt: corpusq; sancti reperit de fovea eduxerunt: statimq; mulier: vt predicta erat: lumen oculorum recepit. Multi quoq; languentes a diuersis infirmitatibus curati sunt. Corpus autem sancti martyris in tumulo marmoreo collocatum est: et ecclesia eius nominē desuper edificata.

De sancto Fortunato epō.

Cap. lxxij.

Fortunatus

Fortunatus episcopus tudertine ciuitatis circa tempora iustini imperatoris claruit. Qui in effugatis spiritibus immensivirtutis gratia pollebat: adeo vt aliquando ab obsessis corpibz legiones demonum pelleret: et oratione sua eorum multitudines

superaret. **C**iuentis quidam de tuscie partibus vxorem duxerat: que ad dedicationem ecclesie beati sebastiani martyris fuerat iustata: que nocte precedere voluptate carnis deuicra: a viro suo se abstinere non potuit: et mane homines plusq; deum erubescens: ad consecrationem accessit: mox 80 vt beati sebastiani reliquite in ecclesiam sunt delate: malignus eā spiritus inuasit: et eorū omni populo vexare cepit. Quaz presbyter ipſius ecclesie altaris sindone cooperuit: sed hunc repente simul diabolus inuasit: quia ultra vires proprias quicq; presumpsit. Puella igitur domū delata magis quibusdam tradita liberanda: a quibus ad finium ductur: et in aquam demergitur: atq; diuitius incantatur. Sed omnipotentis dei iudicio: duz peruersa arte ab ea vnus demon expellitur: in eam subito legio demonum intrauit: eorūq; moribus cepit agitari: totq; vocibus perstrere: quot spiritus tenebatur. Quā paren-

tes eius ad fortunatum episcopum adducentes: culpam eius confessi sunt. At ille eā secū pluribus diebus detinuit: et orationi instanter incubuit: puellamq; incolumem et plene liberatā remisit. **A**lio quoq; tempore ex obfesso homine spiritū malignū eiecit: qui occumbēte sole in formā se peregrini transmutauit: et per ciuitatem vadēs clamare cepit: q; fortunatus episcopus qui sanctus putabatur: peregrinū de suo hospitio respulisset. Quem vir quidam mala inuentione: vt episcopū diffamaret: hospitio suscepit: et cum vxore et paruulo ad prunas sedēs peregrinū vt se calefaceret: iuxta ignem posuit. Fortunatus quoq; de eius inhumanitate: et q; esset hypocrīta detrahare cepit. **P**ost modicū autē q; pegrinū vidēbatur: paruulū filium eius inuasit: et inter prunas proiecēs animā eius excussit: statimq; disparuit: et q; fuisset declarauit. **A**lio etiaz tempore quēdam cecum signo crucis sup oculos eius edito: protinus illuminauit. **P**reterea equus cuiusdā militis in rabiē versus fuerat: qui a multis detineri nequibat: sed omnes moribus lacerabat. Sed dum sanctus vir eius caput extensa manu signū crucis edidit: curam eius rabiē in mansuetudinē imutauit. Tunc miles equum mansuefactū sancto episcopo decreuit offerendū. Ille autē dum recipere recusaret: vxoris precibus dignum precium tribuit: et sic equum oblatū recepit. **D**ic quada; gorbz ad tudertinam ciuitatē venientes: duos pueros rapuerūt. Quorū ducem episcopus ad se vocans pro pueris redimendis qualecunq; vellet precium obrulit: et tantū vt pueros redderet: sollicitē requisit. Et cū pro redēptione puerozum biduo insistisset: gorbz eū omnino audire recusauit: sanctūq; virum contristatum valde dimisit: puerosq; equis superpositos curis suis premisit. Statim autem vt eos secururus equū ascendit: equus lapsō pede eū eo coruit: et tibiam illius cōfregit. Qui ad hospitium rediit: et pueros reuocauit: et fortunato cōpunctus gratus remisit: ac ventam petens eius gratiam implorauit. Episcopus autē per diaconē suum aquam illi benedictā destinauit: quam mox vt super illius corā asperxit: fractura solidata delecto sanus surrexit: et ascenso equo suum iter peregit. **I**n eadē ciuitate marcellus quidaz eidem sancto deuotus sabbato paschali defunctus est. Tuus corpus cum longius esset defendendum eo die sepeliri nō potuit. Due igitur defuncti sozores ad euz flentes venerūt: et vt eorū fratē resuscitaret: fidelibus precibus supplis cauerunt. Qui dum eas licētiasset: eo q; eū hūmilitate de se tāta nō presumeret. Subsequētī die dñico ante crepusculū cū duobus diaconibus ad domū defuncti perrexit: et iuxta corp⁹ in orationē se dedit. Deinde ipſum surgens eē nomine vocauit. Ille autē ac si leuiter dormiens oculos aperuit: et epō respondit: atq; de eo quod

fecerat:conqueri cepit:dicens q̄ duo hesternio die ad se venerant:qui spiritum a corpore eijci entes in bonum locum deduxerāt. Ipsa nō die vnus missus fuerat:qui eum ad corpus reduci mandauerat:q̄ fortunatus eph̄s f̄ica deo petebat. Quibus expletis verbis:marcellus mox eph̄ infirmitate conualuit: et in hac v̄stra diuisus mā sit. Quēsit aut̄ v̄r sanctus in dño pridie idus octo. et sepultus est in ecclesia tudertina. Ad cuius sepulturam crebra miracula sunt. Hec gre gorius dialogoꝝ libro primo cap. x.

De sancto Fortunato alio eph̄o. Cap. lxxv.

Fortunatus episcopus pictauiensis claruit tempore iustini imperatoris iunioris. Qui natione italus primo poeta: deinde in prefate vrbis ep̄m sublimatus: vir egregius: ingenio clarus: sensus celer: ore suavis beati martini herolco metro gesta in. iiii. voluminibus digessit: hymnos etiā festiuitatū singularū eleganter composuit: et sanctitate plenus in pace quēsit.

De sancto Iusto episcopo. Cap. lxxvi.

Iustus episcopus lugdunensis insigni sanctitate refulsit. Qui ep̄iscopatu relicto cum viatore lectore eius ministro ad heremum egypti se contulit: vbi multo tempore angelicam vitam duxit. Ad hunc reuēsdum antiochus ep̄us v̄r sanctus eiusq̄ in ep̄iscopatu successor ad heremū accessit: et ab eo sanctitatis perspicue exempla reportauit: de quo dicitur infra in eius gestis idibus nouemb̄is. Sanctus autem iustus in pace quēsit pridie idus octob̄is. Quem dum morientem minister eius desereret: eo q̄ se desereret: ille prophētico spiritu eundem hortans predixit: q̄ se cito secuturus esset. Quod rei per effectum probauit euētus: nam viator post dies. vii. eum ad patriam secutus est: videlicet x̄i. kalen. nouēbris: vt dicitur ibidem.

De sanctis. cccle. martyribus. Cap. lxxvii.

Recēti

Martyres apud coloniā agrippinam passi sūt. qui cum essent milites mauri ex sacra legione thebeorum: et illis trucidatis iūcti ex eorum consortio aufugissent: a militibus maxima in imperatoris apud ipsam vrbem inuenti: et

ipsi gladijs trucidati sunt idibus octob̄is. Quorum corpora condita sunt in basilica: que admirabili opere ex moysaico quodammodo deaurata respiciet: vnde etiam et loci incolae sanctos aureos illos vocare cōsueuerūt. Hec vsus arduus. Ado tamen ponit q̄ fuerunt solūmodo trecentumquingaginta.

De sancto Antiocho episcopo. Cap. lxxviii.

Antiochus

ep̄us lugdunensis fuit: q̄ cum adhuc ip̄s eius eccle

sie presbyter esset: pio inclatus officio ad visendū eius ep̄iscopum: qui in egypti heremo morabatur nomine et actione vere iustus: peregre profectus est: a quo et sanctitatis insignia exempla reportauit: vt dictum est supra in legēda iusti ep̄i pridie idus octob̄is. Hic fuit vir discretus et precipuus: et scriitare preclarus. Qui etiā nō immerito tēpe interiecto ad eius dē pōtificatus culmē assumptus est. Quo strenue et feliciter administrato: in pace quiescens regnū celeste p̄secutus est idibus octob̄. Sepultus apud lugdun. in ecclesia sc̄oꝝ martyꝝ machabeoꝝ: in qua et sanctus iustus requiescit.

De sancto Basolo abbate. Cap. lxxix.

Basolus abbas

apud rhemen. ciuitate claruit tēpore christi periti regis francorū: vt ait sigbertus. Hic est terrizio lemoicē si natus: dum adhuc iuuenis heremum operaret: āgelo ip̄si apparēte ipsumq̄ deducente: ad vrbem rhemeniū deuenit: et a sancto egidīo ep̄iscopo rhemeni. iiii. post remigū susceptus fuit. A quo et locum ad radices montis rhemenis obtinuit: vbi constructo cenobio monasticam vitam duxit: deinde ad nemorosi montis cacumen ascendit: vbi p̄ annos quadragita inclusus manēs heremi cultor deo seruire studuit. Et dum aque penuria sustineret: oratione sua fontē de saxo p̄duxit: q̄ vsq̄ in presens de loco illo vsq̄ ad inferiora defluit.

Acta quidā diues et potēs dñi circa motem silū venare: et ap̄ū cū canibus sequere: aperit ille cū esset nimie magnitudinis de postea of feritate ad cellā viri dei venēs: et q̄si liberari ab eo se petēs pedib̄ illius aduoluit: iacebat. Quē dñi canes et equites sequerent: diuina virtute effecti immobiles: vtra viri dñi limites nec accedere: nec retrocedere valebant. Quod cernēs